

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119444866
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:6119444866.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobkyne D. L., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v M., na ul. D. č. XX/X, právne zastúpenej JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom so sídlom v Stropkove, na ul. Zámockej č. 525/28, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, na ul. Tomášikovej č. 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom v Martine, na ul. P.O. Hviezdoslava č. 10625/23B, o zaplatenie sumy 2.127,86 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 28.04.2025 č. k. 19Csp 16/2020-764, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.127,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.304 eur od 12.07.2019 do zaplatenia sumy 1.304 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 823,86 eur od 20.05.2022 do zaplatenia sumy 823,86 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na 100 % -nú náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.05.2021 č.k. 12CoCsp 55/2020-229, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 15.05.2020 č.k. 20Csp 16/2020-169 vyplýva skutočnosť, podľa ktorej v uvedenom konaní riešený právny vzťah bol vzťahom spotrebiteľským, nakoľko uzatvorená zmluva o splátkovom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa na ňu aplikovali ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

3. Oba rozsudky boli doručené právnomu zástupcovi žalovaného spolu s návrhom na zmenu žaloby dňa 03.03.2022. Je bez právnej relevancie tvrdenie žalovaného, že sa na neho predmetné rozhodnutia nemôžu vzťahovať, pretože nebol stranou sporu v týchto konaniach. Práve žalovaný je subjektom, ktorý predmetnú zmluvu uzavrel a bol to on, komu sa plnilo a kto sa teda bezdôvodne obohatil. Jeho pasívna legitímácia v konaní je nesporná a riešená už mnohými súdnymi rozhodnutiami. Navyše na subjekt, ktorému žalovaný svoju údajnú pohľadávku voči dlžníkom postúpil, prešli v zmysle ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou aj všetky práva s ňou spojené, teda aj právo vymáhať ju v súdnom konaní a tam relevantným spôsobom v rámci procesného útoku obhájiť svoje domnelé nároky súvisiace s postúpenou pohľadávkou za účelom v spore uspieť. Žaloba však bola v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Csp 16/2020 zamietnutá.

4. Rozhodnutie vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Csp 16/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove vydaným vo veci 12CoCsp 55/2020, podľa ktorých je

potrebné považovať úver poskytnutý zmluvou o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov, majú pre toto prebiehajúce súdne konanie prejudiciálne účinky. Otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberala judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie zo dňa 29.04.2010 sp. zn. 1Cdo 133/2009 a uznesenie zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 5MCdo 16/2010) a judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze zo dňa 20.01.2010 sp. zn. II. ÚS 349/09 rozhodol o porušení zákonného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zdôrazniac, že vzhľadom na zásadu prejudiciality, ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní, konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu.

5. Samotná právna argumentácia a skutkové tvrdenia ohľadom toho, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a aké jednotlivé plnenia boli vykonané na poskytnutý úver, sú ale obsiahnuté aj v podanej žalobe a ako také žalovanou stranou ani neboli popreté a žiadanými dôkazmi vyvrátené.

6. Povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva nielen zo zákona (najmä § 220 C.s.p.), či ustálenej judikatúry súdnych autorít, ale aj z medzinárodných zmlúv, pričom EŠLP v rámci svojej ustálenej judikatúry trvale deklaruje vo svojich rozhodnutiach, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady súdneho procesu. V zmysle tejto judikatúry sa síce nevyžaduje, aby na úplne každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argumenty, ktoré sú pre rozhodnutie dôležité, či rozhodujúce, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tieto argumenty.

7. Súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie po starostlivom vyhodnotení jednotlivých dôkazov tak jednotlivo, ako i v ich súhrne a po riadnej úvahe rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku v súlade s právnymi predpismi, právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v súvisiacom konaní vedenom pod sp. zn. 20Csp 16/2020 na Okresnom súde Poprad a tieto svoje závery deklarované výrokom aj náležite odôvodnil a svojím odôvodnením v požadovanom rozsahu poskytol primerané odpovede na všetky okolnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam.

8. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

9. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozhodnutie zmeniť tak, aby žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania. Ako dôvod uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a odňal strane možnosť konať pred súdom, rozhodoval aj keď na to neboli splnené procesné podmienky a súd bol nesprávne obsadený, konanie zaťažil inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom zistený skutkový stav neobstojí a vec nesprávne právne posúdil. Okrem toho je daný tiež odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Týmto protiprávnym rozhodnutím je uznesenie zo dňa 15.05.2023 č.k. 19Csp 16/2020-487, ktorým sa rozhodlo o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom po nebohom žalobcovi v 2. rade, a to so žalobkyňou D.F..

10. Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že vo veci sa nekonalo so všetkými dedičmi nebohého B. L. pôvodne vystupujúceho v postavení žalobcu v 2. rade.

12. V danom prípade, ak to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Poprad zo dňa 05.04.2023 č.k. 9D 67/2022-92, Dnot 140/2022 (č.l. 483 až 485 spisu), pôvodne žalobca v 2. rade B. L. zomrel dňa XX.XX.XXXX. Jeho dedičmi, okrem žalobkyne D. L., sa stali deti A. L., B. L., K. L., J. K., X. L. a X. M.. V rámci dedičského konania bola schválená dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva uzatvorená medzi pozostalou manželkou a deťmi, podľa ktorej majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorili nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, kat. úz. L. vo všeobecnej hodnote 50.000 eur, z ktorého do dedičstva po poručiteľovi patrilo spoluvlastnícky podiel k týmto nehnuteľnostiam v rozsahu 1/2-ice a zostávajúci podiel v rozsahu 1/2 -vice pripadol pozostalej manželke D. L.. Zároveň týmto rozhodnutím došlo k schváleniu dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam v rozsahu 1/2-ice nadobudla D. L. bez povinnosti vyplatiť ustupujúcich dedičov. Pohľadávka uplatňovaná v prebiehajúcom konaní z titulu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.127,86 eur s prísl. predmetom dedičského konania vôbec nebola.

13. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 63 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 C.s.p., podľa ktorého, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve. Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

14. V danom prípade žalobkyňa nemala postavenie jedinej právnej nástupkyne po nebohom B.ovi L.. Jeho ďalšími dedičmi boli, okrem žalobkyne, aj synovia A. L., B. L., K. L., J. K., X. L. a X. M.. Za situácie ak pohľadávka tvoriaca predmet sporu nebola predmetom dedičského konania, prvoinštančný súd nemohol ďalej pokračovať v konaní iba s pozostalou manželkou poručiteľa, teda žalobkyňou, ale aj s ďalšími do úvahy prichádzajúcimi dedičmi.

15. Keďže v prejednávanej veci neboli splnené procesné podmienky na to, aby v konaní súd mohol pokračovať iba s jedným z viacerých dedičov nebohého B. a L., odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

16. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť o pokračovaní v konaní s ďalšími dedičmi poručiteľa B. a L. a následne opätovne rozhodnúť o uplatnenom nároku.

17. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.), v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

18. Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 390 C.s.p. na prejednanú vec, táto v prejednanom spore daná nie je. Aj keď Krajský súd v Prešove ako súd odvolací vo veci už raz rozhodol a to tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 30.03.2022 č.k. 19Csp 16/2020-354, dôvodom tohto rozhodnutia bolo nesplnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie vyplývajúci z ust. § 274 C.s.p.

19. Pri úvahe o aplikácii ust. § 390 Civilného sporového poriadku je potrebné rozlišovať medzi meritórnym a nemeritórnym odvolacím prieskumom aj s ohľadom na právo na rovný prístup sporových strán k odvolaciemu konaniu. Povinnosť aplikovať ust. § 390 Civilného sporového poriadku nastáva, ak v poradí prvé aj druhé preskúmané rozhodnutia okresného súdu sú meritórnej povahy. V prvom odvolacom konaní krajský súd posudzoval výlučne splnenie procesných podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného so záverom, že tieto podmienky splnené neboli, a preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V druhom odvolacom konaní krajský súd vykonal meritórny odvolací prieskum napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Postup krajského súdu, ktorý nerešpektovanie zákonného príkazu nezrušiť nové rozhodnutie súdu prvej inštancie po zrušení skoršieho rozsudku, je daný odlišným rozsahom a povahou oboch odvolacích prieskumov, čo je v súlade s ústavnými požiadavkami základného práva na súdnu ochranu a obsahom práva na spravodlivý proces.

20. Vyššie uvedené je v súlade s obsahom uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vydaného dňa 26.04.2022 vo veci IV. ÚS 215/2022.

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).